

אמר רבי אלעזר, האטרכתי פאן לומר דבר שלמרות מאי. בא ראה, פאן למדנו מגע הבית, שבסרומת טמאה שורה בבית והקדוש ברוך הוא רוצה לטהר אותו, שולח גגע ערעת בבית להלחם זה עם זה, ואוטו מגע לא סר מהבית. וכך על גב שרירת טמאה הסתלקה מהותו בית, עד שיתצטו את הבית, האבניים והעצים והכל, אז נטהר המקום. במו כן מי שנמצא ומעיר רוח טמאה ושורה עליון, בשרווצ'ה הקדוש ברוך הוא לטהר את העולם, מתעוררת רוח דין קשה, ונמצאת בעולם, ושורה על אותה רוח טמאה, ונלחמות זו עם זו עד שפהבר מן העולם. ואותה רוח הדין הקשה לא מסתלקת ממשוקמה עד שנימצא את המקום, אבירים ועצמות והכל, אז נטהר העולם, ועודירות ממנו רוחות של טמאה, והעולם ומץ בטהר.

ועל זה שנינו, הבא לפמאמ טממים אותו וקיים. אויל לאדם בששורה עליון רוח טמאה ונמצא עמה בעולם, שודאי יידע שהקדוש ברוך הוא רוצה לטהרו מן העולם. אשרי האדריכים שבלים קדושים ונמצאים בקדשה לפני המלך הקדוש, ושורה עליהם רוח קדשה בעולם הזה ובעולם הבא. בין שבעה הבקר, כמו ולהלכין.

עד שהיו הולכים, פתח רבי אלעזר ואמר, בראשית (^ל) ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלhim. ויעקב הלך לדרכו, שהיה הולך פגנד אביו.

בא ראה, כל זמן שעקב נמצא אצל לבן, לא דבר עמו הקדוש ברוך הוא ולא נמצא אצל). ואם

הו, (ולא אשתחה לנבי) ויאמר יי' אל יעקב

אמר רבי אלעזר, אצטריכנא הכא למימר מל' דאוליבנא מאבא. תא חזי, הכא ילפינן מגע דביכתא. דבד רוחא מסאבא שריא בביכתא ורקודשא בריך הוא בעי לדפאה ליה, שדר גגע ערעת בביכתא, לקטרגא דא בדא, ותהיוא גגע לא אעדי מביקתא, ואף על גב דרום מסאבא אסתלק מההוא ביתה, עד דינחתzion ביתה, אבןין ואעין וכלה, בדין אתידי אתרא.

בהאי גונא, מאן דאסתאב ואתער רוחא מסאבא ושראי עליוי, כד בעי קדשא בריך הוא לדקאה עלמא, אתער רוח דין תקיפה, ואשתקכח בעלמא ושריא על ההוא רוח מסאבא, ומקטרגי דא בדא, עד (דף נה ע"ב) דיתעביר מעלמא, וזה הוא ריחא דין מקיפה, לא אסתלק מאתריה עד דינתין אחר, שייפין וגרמין וכלה, בדין אתידי עלמא ואתערו מגיה רוחין מסאבין, ועלמא אשתקכח בדכין. ועל דא תנין, אתה לאסתאב מסאבין לייה ודי. ווי ליה לבר נש כד שראי עלייה רוח מסאבא, ואשתקכח ביה בעלמא, דודאי לינדע, דקודשא בריך הוא בעי לבערא לייה מן עלמא. זפאיין אינון צדייקיא דכלחו קדישין, ואשתקחו בקדשה קמי מלכא קדישא, ושריא עלייה רוח קדישא, בהאי עלמא ובעלמא דאתה. בין דאתא צפרא קמו אזלו.

עד דהו איזלי, פתח רבי אלעזר ואמ' (בראשית ^ל) ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלhim. ויעקב הלך לדרכו, דתוה איזיל לקלבל אביה.

תא חזי, כל זמנה, דיעקב אשתקכח לגביה דלבן לא מליל עמיה קדשא בריך הוא, (ולא אשתחה לנבי) ואי תימא, וזה כתיב, (בראשית לא)